

L

La Galera arriba als 50 anys amb una salut molt bona, sobretot des de l'arribada de Iolanda Batallé, fa quatre anys

Entrevista

50 ANYS LA GALERA. JAUME VIDAL / LLUÍS LLORT

Iolanda Batallé **Editora de La Galera**

“La Galera és una editorial de país”

Com veu La Galera?

La Galera és una editorial que marca absolutament una època i un canvi des que neix. És una editorial de país. Jo vaig aprendre a llegir amb *A poc a poc*, que és una sèrie de llibres que treballen cada lletra. Quan vaig arribar fa quatre anys a aquesta casa, però, i preguntava “què és La Galera?”, la gent responia *El zoo d'en Pitus*, i no podia ser. Tot-hom hi té una relació emocional potent, és una editorial que va aconseguir crear una marca importantíssima, però que els anys noranta i principis del 2000 va oblidar molt la novetat. Precisament perquè té un fons tan potent que ha funcionat tan bé, oblidava la novetat. I desgraciadament, ens agradi o no, del fons no viu ningú.

I quins canvis va introduir?

El canvi gran que vam fer fa quatre anys és, a banda de reeditar els llibres de fons històrics perquè tornin a tenir presència, crear una sèrie de col·leccions i apostar per uns títols i fer un planter de nous autors, per rellotjar una editorial que té una marca molt important i a la qual, altres que no la tenien, li havien passat la mà per la cara.

I per què havia passat això?

Perquè La Galera no estava publicant novetats, no estava en contacte amb els agents. El planter d'autors que va fer als anys seixanta, setanta i vuitanta s'havia quedat allà, eren bons, però en calien de nous. No només del *Rovelló* viu l'home, podríem dir, ni d'*El zoo d'en Pitus*, tot i que ens 50 anys se n'han fet 50 edicions i se'n venen 5.000 exemplars tots els anys, unes xifres del tot envejables. Però si mirem *La porta dels tres panys*, de Sònia Fernández-Vidal, en tres mesos ja se n'havien fet cinc edicions i en un any, nou. En canvi, de *Rovelló*, de Josep Vallverdú, entre la primera i la segona edició va passar un any, i de la segona a la tercera en van passar tres...

Per tant, calia obrir mercats?

Sí, i dedicat a diferents franges d'edat. Abans estava tot molt centrat fins als nou anys, i un dels canvis va ser crear col·leccions com *Lluna Roja*, per a lectors a partir de catorze anys. També la col·lecció *crossover* *Bridge*, que vam obrir amb *He jugat amb llops*, de Gabriel Janer-Manila. I la de

novel·la gràfica, amb *Elvis Riboldi*, un altre dels èxits... També hi ha col·lecció de *fantasy* *Kimera*, on hem publicat *Kárvadan*, de Carles Porta...

I traduccions?

Sí, en cada franja tenim títols traduïts cap al català o el castellà, però sobretot hem apostat per la producció pròpia. Uns títols que també exportem, un factor molt important que no era gaire habitual.

I com localitza les novetats?

A les fires, entre els originals que ens arriben, projectes d'autors ja consolidats... En el cas de *La porta dels tres panys*, per exemple, va ser una proposta que vaig fer a l'autora, que feia xerrades per explicar física quàntica a neòfits. Em va costar molt convèncer els comercials que podia funcionar! Sempre hi ha un element de risc i de vegades l'encertes i altres no.

Tot és mèrit del departament editorial?

No, després hi ha la part del seguiment.

“L'editorial ha crescut un 70% des de l'estiu del 2009 fins ara”

“Ens agradi o no, només del fons editorial no pot viure ningú”

“Estem renovant totalment la web i la presentarem a la tardor”

Aquí cada departament anava per lliure, no es comunicaven gaire entre ells i cal que hi hagi algú que ho coordini tot. Jo porto l'equip editorial, però també els departaments de màrqueting, premsa, drets internacionals i exportació. Això fa que quan penso un llibre no el penso només per als lectors d'aquí...

Un exemple?

Jan Plata, de Josep Lluís Badal, em fascina, és un dels millors autors actuals escrivint per a nanos. Vam fer una edició especial perquè li encaixa i ha despertat molt d'interès internacional.

Un altre?

Adolescents.cat, això és un fenomen... Vam identificar una web que era la més visitada per joves i ho vam transformar en llibre. Vam fer un *llibre instantani*, absolutament de casa, perquè és *adolescents.cat*, no *adolescentes.es*... Si hi entreu ja veureu que cada missatge és “el meu xicot m'ha deixat, bla, bla, independència!”, “com m'he de depilar bla, bla, independència!”... [riu]

Que els diferents departaments treballin braç a braç és el gran canvi del món editorial dels últims anys?

És clau. Accedeixes a una porció de mercat més gran i hi arribes en millors condicions. La dificultat màxima és aconseguir l'equilibri entre qualitat i comercialitat. I això passa amb l'*Elvis Riboldi*, amb el Badal...

Amb tot el que explica, quin creixement ha aconseguit?

Un 70%. L'estiu del 2009 la quota de mercat de La Galera en castellà a l'Estat espanyol era un 0,4%. Ara continua sent baix, un 1,6%, però hem passat del lloc 49 al 15 del rànquing. Als

Iolanda Batallé, com és lògic, té el despatx atapeït de llibres: antics, recents, estrangers, manuscrits, il·lustrats... / JOSEP LOSADA

els escolars al llarg d'octubre, novembre i desembre. Però això ja ho comunicarem al seu moment.

Com us adapteu als canvis tecnològics?

Des de fa dos anys i mig, tota la ficció en blanc i negre la comercialitzem alhora en paper i en digital. Per nosaltres, i en general per a la majoria d'editors, el digital va creixent però representa molt poca quota de mercat. Però crec que s'hi ha de ser.

I les xarxes socials?

Les xarxes socials ens beneficien moltíssim, als editors, sobretot de juvenil. Un llibre com ara *Adolescents.cat* existeix gràcies a les xarxes socials. Recull el contingut del web que li dona nom i que rep 600.000 visites mensuals, amb 150.000 usuaris únics, que és una barbaritat.

És un fenomen consolidat que ja no sorprèn.

Nosaltres ens reunim dos o tres cops l'any amb llibreters, periodistes, grans superfi-

“Les xarxes socials ens beneficien moltíssim”

Països Catalans tenim el 5,4% de quota, sumant castellà i català. I només en català som la segona editorial, empatats amb Cruïlla i superats per Estrella Polar.

I s'ha ampliat la plantilla?

L'equip editorial s'ha mantingut, però amb un canvi de funcionament clar. Quan vaig arribar, l'estiu del 2009, només hi havia un llibre contractat per al 2010. Això no pot ser, s'ha de treballar a un any vista. Ara ja tenim tancat gairebé tot el 2014, per exemple... Una de les vendes importants que fem és a les grans superfícies i són un tipus de clients que si no els plantejes les novetats sis o set mesos abans no et fan cas, ni et reben.

Alguna assignatura pendent?

Sí, ho era el creixement a l'Amèrica Llatina i el mercat internacional i des de fa un any ens hi dediquem amb força, amb la incorporació d'Oriol Castanys. I la web de La Galera, que estem renovant de dalt a baix –li calia molt!– i que presentarem a la festa d'aniversari, a la tardor.

Com serà, la festa?

Com que m'agrada treballar amb temps, fa dos anys teníem previst fer-la en un vaixell, per homenatjar el nom de l'editorial. Quan el vaig visitar, fa poc, em vaig adonar que no toca. Tot i que surt més barat que molts dels locals de la ciutat on ho podem fer, en la situació econòmica actual, no toca. La Galera ha crescut un 70%, però el grup Enciclopèdia Catalana té en marxa un ERO...

Per tant...?

Farem una festa a la biblioteca Jaume Fuster de la plaça Lesseps de Barcelona, que servirà per inaugurar una exposició sobre els 50 anys de La Galera que podran visitar

Executiva, sí, però riallera

Nascuda a Barcelona el 1971, Iolanda Batallé és una ànima inquieta que toca el piano des de petita, potser per això és capaç de fer anar moltes teclades alhora. Filòloga i periodista, ha estudiat a universitats de Barcelona, els Estats Units, Anglaterra, França i Portugal. No és que l'expulssin (diu), és que li agrada viatjar i ha voltat tot el món, si fa o no fa.

Després de treballar a premsa i ràdio va començar a portar el departament de premsa de diferents editorials. Fa deu anys que és editora, primer a Random House Mondadori i des de fa quatre anys a La Galera, fitxada per Enciclopèdia Catalana amb la missió de rellotjar l'editorial, cosa que ha fet sobradament.

A més de les moltes hores i llargs viatges que li exigeix la seva responsabilitat, fa classes de narració i altres cursos, participa en tertúlies de tota mena, ha publicat la novel·la *La memòria de les formigues* i els relats d' *El límit exacte dels nostres cossos*, i tot i això manté al seu costat un marit artista (Mariano Rolando) i un fill futbolista (en Teo culer).

El rigor professional no s'esquerda amb la potència de la seva rialla generosa; al contrari, Batallé demostra que un bon executiu també pot ser simpàtic i espontani.

cies i bloguers. I els bloguers, de fet les blogueres, perquè el 99% són noies, tenen un paper tan important com els altres sectors. Com a exemple, a la Feria del Libro de Madrid se celebra tradicionalment una trobada de bloguers amb els autors que toqui. Fa set anys que hi vaig, i aleshores eren 30 o 40 participants. Fa un parell d'anys potser ja uns 100. L'any passat, 400, de tot l'Estat espanyol. Els autors hi parlaven amb megàfon per fer-se sentir!

De fet, teniu una autora bloguera.

Sí, i és la més jove que tenim, la Hypatia Pètriz –no és un pseudònim, es diu així–, és bloguera i seguidora dels nostres autors, i en una presentació va dir-me que escrivia i vam mirar què feia. Amb tretze anys va escriure –i ho fa molt bé– *Diari d'H*, una mena de *Diari de Bridget Jones* per a nenes de deu a setze anys. Ara en té catorze.

I les aplicacions?

També hi estem entrant amb contenció i amb mesura perquè no és el nostre negoci. Crear una aplicació ben feta és molt car, però vam fer una aliança amb TouchPress i vam assumir el cost de la traducció catalana i castellana d'un atlas del món que el desembre passat Appel va considerar la millor aplicació de l'any, en castellà. I també tenim una aplicació, aquesta de producció pròpia, tot i que molt més senzilla i localista, sobre *Sant Jordi i el Drac*. Ja veurem què passa, encara funcionem molt per assaig i error, però cal ser-hi, amb prudència.

Per tant té futur el sector?

No ens l'acabarem! [riu] *